387R0823

27.3.87 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 84/59

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 823/87

av den 16 mars 1987

om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1], och

med beaktande av följande:

Bestämmelserna om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden, härefter kallat "kvalitetsvin fso", har ändrats åtskilliga gånger sedan de kodifierats genom rådets förordning (EEG) nr 338/79 [2], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 539/87 [3]. På grund av deras antal och att de är utspridda bland olika utgåvor av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* är bestämmelserna svåra att använda och saknar den tydlighet som bör vara utmärkande för all lagstiftning. De bör därför kodifieras på nytt.

I rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin [4] fastställs ett system som, såvida dess räckvidd inte är begränsad till andra produkter, också gäller för kvalitetsvin fso. Detta system omfattar bl.a. vissa gemensamma regler om produktion.

I syfte att upprätthålla miniminormer för kvaliteten hos kvalitetsvin fso, undvika att produktionen av sådant vin ökar på ett okontrollerat sätt och harmonisera medlemsstaternas bestämmelser för att åstadkomma sunda konkurrensvillkor inom gemenskapen bör det införas gemensamma rambestämmelser om produktion och kontroll av kvalitetsvin fso. De särskilda bestämmelser som antas av medlemsstaterna måste överenstämma med dessa. Motsvarande bestämmelser bör också fastställas för de mousserande kvalitetsviner framställda inom specificerade områden, härefter kallade "mousserande kvalitetsviner fso", som avses i förordning (EEG) nr 358/79 [5].

Utvecklingen av en politik som främjar kvalitet inom jordbruksproduktionen, särskilt inom vinsektorn, kommer med all säkerhet att bidra till en förbättring av marknadsförhållandena och därmed till en ökning av avsättningsmöjligheterna. Att anta gemensamma regler om produktion och kontroll av kvalitetsvin fso som kompletterar bestämmelserna i förordning (EEG) nr 822/87 faller inom ramen för denna politik och kan bidra till att dessa mål uppnås.

Samtidigt som hänsyn skall tas till traditionella produktionsförhållanden är det nödvändigt att räkna upp, samt bestämma arten och räckvidden av, de faktorer som gör att de enskilda kvalitetsvinerna fso får sin särskilda karaktär. Vidare bör ett försök göras att med gemensamma ansträngningar harmonisera kvalitetskraven.

För att säkerställa att kvalitetsviner fso behåller sina särskilda kvalitetskännetecken bör produktionsområdena avgränsas på grundval av naturliga kriterier. En noggrann avgränsning bör göras för att möjliggöra en bättre kontroll av de mängder vin som finns på marknaden.

Valet av vinstockssort är en avgörande faktor för de särskilda kvalitetskännetecken som utmärker de enskilda kvalitetsvinerna fso. För att utveckla dessa kännetecken bör medlemsstaterna föreskriva vilka vinstockssorter som skall odlas och bör för detta ändamål utarbeta sortlistor för vart och ett av vinerna. Med hänsyn till vinodlingspraxis bör dessa listor endast innehålla sorter av arten *Vitis vinifera* som tillhör de rekommenderade eller godkända kategorierna. Ett förfarande på gemenskapsnivå bör emellertid antas för att göra det möjligt att ändra reglerna för hur dessa listor skall utarbetas, så att vetenskapliga framsteg kan beaktas utan att de framställda vinernas kvalitet försämras.

För att undvika att uteslutning av en vinstockssort från de rekommenderade eller godkända kategorierna av vinstockssorter leder till omedelbart inkomstbortfall för odlarna av en sådan sort, bör det under en viss period ges möjlighet att använda druvor av denna sort till framställning av ett kvalitetsvin fso, förutsatt att sådana druvor enligt gällande regler har använts för detta ändamål före ändringen av kategorin för sorten i fråga.

---

[1] EGT nr C 46, 23.2.1987.
[2] EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 48.
[3] EGT nr L 55, 25.2.1987, s. 6.
[4] EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.
[5] EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 130.

Medlemsstaterna bör kunna föreskriva vissa vinodlingsmetoder i syfte att påverka kvaliteten hos kvalitetsvin fso i positiv riktning och förhindra alltför stora skördar. Det bör i detta sammanhang föreskrivas att bevattning inte får förekomma utan den berörda medlemsstatens tillstånd. Sådana tillstånd bör endast kunna ges när det rör sig om exceptionella ekologiska förhållanden.

En politik som siktar till utveckling av de särskilda kvalitetskännetecknen hos de enskilda kvalitetsvinerna fso kräver åtgärder för att säkerställa att druvorna inte byts ut efter skörden eller under vinframställningsprocessen. Likaså bör beteckning av ett kvalitetsvin med ett geografiskt namn innebära en hänvisning dels till det produktionsområde där vinet framställts, dels till de odlingsmetoder och den enologiska praxis som kan ha tillämpats. Det bör därför föreskrivas att kvalitetsvin fso och mousserande kvalitetsvin fso måste framställas inom det specificerade område med vars namn vinet i fråga betecknas, om inte undantag har beviljats.

Den naturliga alkoholhalten i volymprocent i druvor vid skördetidpunkten utgör en faktor för bedömning av mognadsgraden. Det förefaller nödvändigt att fastställa den lägsta naturliga alkoholhalten i volymprocent i kvalitetsvin fso inom de olika vinodlingsområdena till en nivå som säkerställer att de druvor som använts vid framställningen även under ogynnsamma år uppnår en tillfredsställande mognadsgrad.

Vad gäller utvecklingen av de särskilda kvalitetskännetecknen hos de enskilda kvalitetsvinerna fso bör medlemsstaterna ges en viss frihet när de fastställer framställningsmetoder för varje vin inom ramen för de enologiska metoder som är tillåtna inom gemenskapen. Eftersom det är nödvändigt att upprätthålla en viss kvalitetsnivå och undvika konkurrenssnedvridningar mellan de olika specificerade områdena bör det på gemenskapsnivå dock fastställas vissa villkor som medlemsstaterna måste rätta sig efter när de fastställer regler för berikning, tillsättning av syra, avsyrning och sötning.

Vissa år kan det visa sig nödvändigt att tillåta berikning av produkter som är lämpliga för framställning av ett kvalitetsvin fso eller ett mousserande kvalitetsvin fso. Följaktligen bör åtskillnad göras mellan den berikning av bordsvin som undantagsvis är tillåten enligt artikel 18.2 i förordning (EEG) nr 822/87 och den som kan vara tillåten för kvalitetsvin fso och mousserande kvalitetsvin fso inom vinodlingsområdet i fråga.

För att i möjligaste mån bevara den ursprungliga karaktären hos de olika kvalitetsvinerna fso och för att förenkla kontrollorganens arbete får sådant vin, utom i vissa undantagsfall som skall fastställas senare, sötas endast inom det specificerade området i fråga och endast med en produkt som härstammar från samma område i enlighet med regler som skall fastställas av medlemsstaterna inom vissa ramar.

För att upprätthålla kvalitetsnivån på vinerna i fråga och undvika orimligt hög avkastning som kan medföra störningar på marknaden bör medlemsstaterna för varje kvalitetsvin fso fastställa en maximal hektaravkastning. Justeringar av denna avkastning bör tillåtas med hänsyn till att varierande naturliga förutsättningar från år till år inverkar på druvornas mognadsgrad. För att säkerställa att den tillåtna hektaravkastningen inte överskrids bör ett förbud införas, såvida undantag inte har medgetts, mot att använda en viss beteckning för produkter som är resultatet av att den tillåtna hektaravkastningen har överskridits.

För att stimulera producenterna till att fortlöpande kontrollera kvaliteten hos kvalitetsviner fso, särskilt när det gäller att utveckla deras egenart, bör det föreskrivas att sådana viner skall undergå en analytisk undersökning och en organoleptisk undersökning. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om kvalitetsvin fso bör det ges möjlighet att fastställa speciella analysmetoder i vissa fall.

För att skydda producenter från illojal konkurrens och konsumenter mot förväxling och oredlighet bör benämningarna "kvalitetsvin framställt inom specificerade områden" och "mousserande kvalitetsvin framställt inom specificerade områden" förbehållas vin som uppfyller gemenskapsbestämmelserna, även om det bör vara tillåtet att använda särskilda traditionella beteckningar i enlighet med gällande regler i producentmedlemsstaterna. En lista över sådana särskilda traditionella beteckningar bör utarbetas så att de blir kända i alla medlemsstater.

Eftersom de produktionsregler som gäller för varje kvalitetsvin fso kan antas påverka dessa viners handelsvärde positivt jämfört med annat vin som framställs utan denna reglering bör namnet på ett specificerat område endast kunna användas som beteckning på ett visst kvalitetsvin fso.

Att saluföra drycker som inte hör till vinsektorn samt vissa råvaror som används vid framställning av dessa drycker under namn som normalt används för att beteckna vin kan vilseleda konsumenten beträffande arten och ursprunget av den produkt som betecknas på detta sätt och skada vinproducenternas intressen.

I syfte att ge konsumenterna korrekt information och i rimlig omfattning skydda vinproducenternas rättmätiga intressen är det nödvändigt att uttryckligen förbjuda att sådana namn används, även indirekt, som beteckning på en vara som omfattas av nummer 22.07 i Gemensamma

tulltaxan eller en vara som saluförs med tydliga anvisningar till konsumenten om hur man skall framställa en hemmagjord vinliknande dryck. Att direkt eller indirekt använda sådana beteckningar för andra drycker skall vara tillåtet endast om det inte föreligger någon risk för förväxling vad gäller en sådan drycks art, ursprung, exportland eller sammansättning.

Vin som lämpar sig för framställning av kvalitetsvin fso samt kvalitetsvin fso bör upptas var för sig i skörde- och lagerdeklarationerna, eftersom sådant vin inte omfattas av de marknadsstabiliserande åtgärderna.

För att bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för kvalitetsviner fso bör medlemsstaterna, samtidigt som de tar hänsyn till god sedvana, kunna tillämpa ytterligare eller strängare bestämmelser om produktion och distribution av kvalitetsvin fso.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden.

Med *kvalitetsvin fso* avses vin som uppfyller bestämmelserna i denna förordning och de nationella bestämmelser som antas för att genomföra den.

Den lista över kvalitetsvin fso som fastställs av medlemsstaterna enligt bestämmelserna i denna förordning skall offentliggöras i C-serien i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Med *mousserande kvalitetsvin fso* avses kvalitetsvin fso som svarar mot definitionen i punkt 15 i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 822/87, mot bestämmelserna i avdelningarna I och III i förordning (EEG) nr 358/79 och mot bestämmelserna i den här förordningen.

Artikel 2

1. De bestämmelser som avses i artikel 1 första stycket skall, samtidigt som hänsyn tas till traditionella produktionsförhållanden i den mån dessa inte är till skada för den kvalitetsfrämjande politiken och förverkligandet av den inre marknaden, baseras på följande faktorer:

a) avgränsning av vinodlingsområdena,

b) vinstockssorter,

c) odlingsmetoder,

d) vinframställningsmetoder,

e) en lägsta naturlig alkoholhalt i volymprocent,

f) hektaravkastningen,

g) analys och bedömning av organoleptiska egenskaper.

2. Utöver de faktorer som räknas upp i punkt 1 kan medlemsstaterna, samtidigt som de tar hänsyn till god sedvana, föreskriva ytterligare produktionsförhållanden och kännetecken som skall vara obligatoriska för kvalitetsvin fso.

Artikel 3

1. Med *specificerat område* avses ett eller flera odlingsområden där det produceras vin med särskilda kvalitetskännetecken och vars namn används för att beteckna de viner från området som omfattas av definitionen i artikel 1.

2. Varje specificerat område skall vara noga avgränsat, där så är möjligt på grundval av den enskilda vingården eller vinarealen. Denna avgränsning skall genomföras av den berörda medlemsstaten, varvid hänsyn skall tas till de faktorer som bidrar till kvaliteten hos de viner som produceras inom områdena, t.ex. jordmån och alv, klimat samt den enskilda vingårdens eller vinarealens läge.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat skall för varje kvalitetsvin fso som produceras inom dess territorium utarbeta en lista över vinstockssorter som lämpar sig för framställning av detta vin. Denna lista får endast innehålla vinstockssorter av arten *Vitis vinifera* som tillhör de rekommenderade eller godkända kategorierna enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 822/87.

Mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ får endast framställas av druvor från de vinstockssorter som räknas upp i bilagan till förordning (EEG) nr 358/79, förutsatt att dessa har förklarats lämpliga för framställning av kvalitetsvin fso inom det specificerade område med vars namn vinet betecknas.

2. Bestämmelserna i punkt 1 kan senare komma att ändras av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

3. Vinstockssorter som inte förekommer på den lista som avses i punkt 1 skall avlägsnas från de vingårdar eller vinarealer som är avsedda för produktion av kvalitetsvin fso.

Trots föregående stycke kan medlemsstaterna dock tillåta förekomsten av vinstockssorter som inte är medtagna på listan under en tid av tre år från den dag när avgränsningen av ett specificerat område träder i kraft, om avgränsningen genomfördes efter den 31 december 1979, förutsatt att vinstockssorten hör till arten *Vitis vinifera* och att den inte utgör mer än 20 % av vinstocksbeståndet på vingården eller vinarealen i fråga.

4. Senast vid utgången av den period som anges i punkt 3 får det inom vingårdar eller vinarealer som är avsedda för produktion av kvalitetsvin fso inte förekomma några andra vinstockssorter än de som är medtagna på den lista som föreskrivs i punkt 1. Överträdelse av denna bestämmelse skall medföra att allt vin som framställs av druvor som har skördats på vingården eller vinarealen mister rätten till beteckningen "kvalitetsvin fso".

Artikel 5

Varje medlemsstat skall fastställa de bestämmelser om vinodlingsmetoder som är nödvändiga för att säkerställa att kvalitetsvin fso håller högsta möjliga kvalitet.

Bevattning får utföras inom en vinodlingszon endast med den berörda medlemsstatens tillstånd. Ett sådant tillstånd får ges endast om det är motiverat på grund av de ekologiska förhållandena.

Artikel 6

1. a) Kvalitetsvin fso får endast framställas av druvor som härrör från vinstockssorter som är medtagna på den lista som föreskrivs i artikel 4.1 och som har skördats inom det specificerade området.

   Föregående stycke utesluter inte att ett kvalitetsvin fso framställs på de villkor som anges i artikel 4.3 eller i enlighet med traditionella metoder.

   b) Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som förfogar över både druvor och must som uppfyller villkoren för framställning av kvalitetsvin fso och till andra druvor eller annan must skall sörja för att vinframställningen sker separat. I annat fall kan det framställda vinet inte betraktas som kvalitetsvin fso.

2. Bearbetning av sådana druvor som avses i punkt 1 a till must och bearbetning av denna must till vin skall äga rum inom det specificerade område där druvorna har skördats.

Framställningen av ett mousserande kvalitetsvin fso får endast äga rum inom det specificerade område som avses i föregående stycke.

De processer som avses i första och andra stycket får dock äga rum utanför det specificerade området, om

a) reglerna i den medlemsstat inom vars territorium druvorna har skördats tillåter detta, och

b) produktionen kontrolleras.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

De skall omfatta särskilt

- bestämmelser enligt vilka medlemsstaterna får tillåta undantag från bestämmelsen om att bearbetning av druvor till must och bearbeting av denna must till vin skall äga rum inom det specificerade området,

- listan över de kvalitetsviner fso som får framställas i enlighet med de traditionella metoder som avses i punkt 1.

Artikel 7

1. Varje medlemsstat skall fastställa en lägsta naturlig alkoholhalt i volymprocent för varje kvalitetsvin fso som framställs inom dess territorium. När denna alkoholhalt fastställs skall särskild hänsyn tas till de alkoholhalter som har konstaterats under de senaste tio åren. Endast skördar av tillfredsställande kvalitet från de jordar som är mest representativa för det specificerade området skall tas med i beräkningen.

2. Om inte annat bestäms i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87, får de alkoholhalter som avses i punkt 1 inte vara lägre än

- 6,5 % vol. inom zon A med undantag av de specificerade områdena "Mosel-Saar-Ruwer", "Ahr", "Mittelrhein" och "Moselle luxembourgeoise", där denna alkoholhalt skall vara 6 % vol.,

- 7,5 % vol. inom zon B,

- 8,5 % vol. inom zon C I a,

- 9 % vol. inom zon C I b,

- 9,5 % vol. inom zon C II,

- 10 % vol. inom zon C III.

De zoner som avses i föregående stycke skall vara de som anges i bilaga 4 till förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 8

1. De särskilda metoder som används vid framställning av kvalitetsviner fso och mousserande kvalitetsviner fso skall fastställas för varje sådant vin av den enskilda producentmedlemsstaten.

2. Om väderleksförhållandena i någon av de vinodlingszoner som avses i artikel 7 gör det nödvändigt, kan de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den (faktiska eller möjliga) naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning, nytt, icke färdigjäst vin och vin som lämpar sig för framställning av kvalitetsvin fso.

Denna höjning får inte överstiga den gräns som anges i artikel 18.1 tredje stycket i förordning (EEG) nr 822/87.

Under år när väderleksförhållandena är särskilt ogynnsamma får den höjning av alkoholhalten som föreskrivs i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87 höjas till de maximivärden som anges i artikel 18.2 i den förordningen. Att ett sådant tillstånd ges skall inte vara något hinder för att ett liknande tillstånd ges för bordsvin i enlighet med samma punkt.

Den höjning som föreskrivs i denna punkt får endast utföras i enlighet med de metoder och på de villkor som anges i artikel 19 i förordning (EEG) nr 822/87, med undantag av punkt 6.

3. Artikel 5 i förordning (EEG) nr 358/79 skall tillämpas vad gäller beräkning av cuvéer avsedda för framställning av mousserande kvalitetsvin fso.

4. Den totala alkoholhalten i volymprocent i kvalitetsvin fso skall inte understiga 9 % vol. För vissa vita kvalitetsviner fso som inte har berikats får den lägsta totala alkoholhalten dock vara 8,5 % vol.

Den verkliga alkoholhalten i volymprocent i mousserande kvalitetsvin fso, inbegripet alkoholhalten i eventuellt tillsatt expeditionslikör, skall vara minst 10 % vol. Den verkliga alkoholhalten i volymprocent i mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ skall dock vara minst 6 % vol.

5. Den totala alkoholhalten i volymprocent i cuvéer avsedda för framställning av mousserande kvalitetsvin fso skall vara minst 9,5 % vol. inom vinodlingszon C III och 9 % vol. inom övriga vinodlingszoner.

Cuvéer avsedda för framställning av vissa mousserande kvalitetsviner fso, vars beteckningar hänvisar till en vinstockssort, får dock ha en total alkoholhalt i volymprocent som är lägre än den som anges i föregående stycke för vinodlingszonen i fråga.

6. Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87:

- en lista över de kvalitetsviner fso som avses i andra meningen i punkt 4 första stycket,
- en lista över de mousserande kvalitetsviner fso som avses i punkt 5 andra stycket och den lägsta totala alkoholhalten i volymprocent i deras respektive cuvéer.

Artikel 9

1. Villkoren och gränserna för tillsättning av syra till och avsyrning av färska druvor, druvmust, druvmust i jäsning, nytt, icke färdigjäst vin och vin, samt förfarandet enligt vilket tillstånd och undantag skall beviljas, skall vara de som har fastställts i artikel 21 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 5 i förordning (EEG) nr 358/79 skall tillämpas i fråga om tillsättning av syra till och avsyrning av cuvéer avsedda för framställning av mousserande kvalitetsvin fso.

2. Sötning av ett kvalitetsvin fso får endast tillåtas av en medlemsstat om den utförs

- i överensstämmelse med de villkor och gränser som anges i artikel 22 i förordning (EEG) nr 822/87,
- inom det specificerade område där vinet framställdes, eller inom ett angränsande område, bortsett från vissa ännu inte fastställda undantagsfall,
- med hjälp av druvmust eller koncentrerad druvmust som härstammar från samma specificerade område som vinet i fråga, förutsatt att den koncentrerade druvmusten har anmälts i enlighet med artikel 23.2 första stycket i förordning (EEG) nr 822/87.

De områden som gränsar till det specificerade området och de undantag som avses i föregående stycke skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 10

Berikning, tillsättning av syra och avsyrning enligt artiklarna 8 och 9.1 skall endast tillåtas om processen utförs i enlighet med de villkor som anges i artikel 23 i förordning (EEG) nr 822/87.

Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 6.2 tredje stycket, får dessa processer endast äga rum inom det specificerade område där de färska druvor som använts har skördats.

Artikel 11

1. Den enskilda medlemsstaten skall för varje kvalitetsvin fso fastställa en hektaravkastning, uttryckt som en mängd druvor, druvmust eller vin.

När denna avkastning fastställs skall särskild hänsyn tas till avkastningen under de senaste tio åren. Endast avkastning av tillfredställande kvalitet från de jordar som är mest representativa för det specificerade området skall tas med i beräkningen.

Den hektaravkastning som fastställs för ett och samma kvalitetsvin kan vara olika beroende på

- vilket underområde, vilken kommun eller kommundel och
- vilken eller vilka vinstockssorter

som de använda druvorna härstammar från.

Den fastställda hektaravkastningen kan justeras av den enskilda medlemsstaten.

2. Om den avkastning som avses i punkt 1 överskrids, skall detta medföra förbud mot att använda den önskade beteckningen för skörden i sin helhet, såvida inte generella eller individuella undantag har beviljats av medlemsstaterna på de villkor som dessa kan komma att fastställa med hänsyn till olika vinodlingsområden. Dessa villkor skall särskilt gälla användningen av vinet eller produkterna i fråga.

Artikel 12

1. Till tiragelikör avsedd för framställning av ett mousserande kvalitetsvin fso får, förutom jäst och sackaros, endast användas

- druvmust,
- druvmust i jäsning,
- vin,
- kvalitetsvin fso,

som lämpar sig för framställning av samma mousserande kvalitetsvin fso som det till vilket tiragelikören skall tillsättas.

2. Trots punkt 15 i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 822/87 skall mousserande kvalitetsvin fso, när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20° C, ha ett övertryck av minst 3,5 bar.

För mousserande kvalitetsvin fso i behållare med en volym av mindre än 25 cl och för mousserande kvalitetsvin fso av aromatisk typ skall övertrycket dock vara minst 3 bar.

3. För mousserande kvalitetsvin fso producerat i Italien, för vilket framställningsprocessen påbörjades mellan den 1 september 1983 och den 3 december 1984, får denna process vara kortare än nio månader men inte kortare än sex månader, förutsatt att det mousserande kvalitetsvinet fso i fråga var definierat i nationella bestämmelser som antogs före den 1 september 1981.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 13

1. Producenter är skyldiga att utföra en analytisk och en organoleptisk undersökning av viner som uppfyller villkoren för beteckningen "kvalitetsvin fso".

a) Den analytiska undersökningen skall åtminstone mäta värdena på de faktorer enligt bilaga 1 som ger kvalitetsvinet fso i fråga dess särskilda karaktär. Gränsvärdena för dessa faktorer skall fastställas av producentmedlemsstaten för varje kvalitetsvin fso.

b) Den organoleptiska undersökningen skall omfatta färg, klarhet, lukt och smak.

2. Till dess att bestämmelser om hur dessa undersökningar skall användas systematiskt och generellt har antagits av rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, kan de undersökningar som föreskrivs i punkt 1 utföras med hjälp av stickprov av de behöriga organ som är utsedda av de enskilda medlemsstaterna.

3. Om det för att genomföra denna förordning är nödvändigt att använda andra analysmetoder än de som avses i artikel 74 i förordning (EEG) nr 822/87, skall dessa metoder fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i samma förordning.

4. Tillämpningsföreskrifter för punkt 1, särskilt om användningen av vin som inte uppfyller de krav som ställs i undersökningarna samt villkoren för denna användning, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 14

1. Mousserande kvalitetsviner fso får endast släppas ut på marknaden under förutsättning att namnet på det specificerade område som de har rätt till anges på korken och att flaskan är försedd med en etikett redan när den lämnar framställningsplatsen.

Undantag kan dock medges i fråga om etiketteringen, förutsatt att åtgärder vidtas för att säkerställa den nödvändiga kontrollen.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 15

1. Gemenskapsbeteckningen "kvalitetsvin fso", eller en särskild benämning som traditionellt används i medlemsstaterna för att beteckna dessa viner, får endast användas för viner som uppfyller bestämmelserna i denna förordning och tillämpningsföreskrifterna till den.

2. Utan att detta hindrar användningen av ytterligare benämningar som kan vara tillåtna enligt nationell lagstiftning, och under förutsättning att nationella bestämmelser om vinet i fråga följs, skall de traditionellt använda benämningar som avses i punkt 1 vara följande:

a) I Förbundsrepubliken Tyskland:

en uppgift om vinets ursprung, följd av beteckningen "Qualitätswein" eller "Qualitätswein mit Prädikat", tillsammans med någon av följande beteckningar: "Kabinett", "Spätlese", "Auslese", "Beerenauslese", "Trockenbeerenauslese" eller "Eiswein".

b) I Frankrike:

"Appellation d'origine contrôlée", "Appellation contrôlée", "Champagne" och "Appellation d'origine vin délimité de qualité supérieure".

c) I Italien:

"Denominazione di origine controllata" och "Denominazione di origine controllata e garantita".

d) I Luxemburg:

"Marque nationale du vin luxembourgeois".

e) I Grekland:

"Ονομασία προελεύσεως ελεγχομένη (registrerad ursprungsbeteckning)"

och

"Ονομασία προελεύσεως ανωτέρας ποιότητος (appellation d'origine de qualité supérieure)".

f) I Spanien:

"Denominación de origen" och "Denominación de origen calificada".

g) I Portugal, från början av andra anslutningsetappen:

"Denominação de origem", "Denominação de origem controlada" och "Indicação de proveniência regulamentada".

3. Gemenskapsbeteckningen "mousserande kvalitetsvin fso" eller en motsvarande särskild traditionell benämning får endast användas för mousserande kvalitetsviner fso.

Ett mousserande kvalitetsvin fso som har genomgått sekundärjäsning utanför ett specificerat område får endast betecknas med namnet på detta område

- om villkoren i artikel 6.2 tredje stycket är uppfyllda, och
- om en sådan beteckning är tillåten enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium druvorna har skördats.

4. Namnet på ett specificerat område får endast användas för att beteckna ett vin om det är ett kvalitetsvin fso.

Under en övergångstid fram till den 31 augusti 1991 får dock rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, på villkor som skall fastställas tillåta att namn på vissa specificerade områden används för att beteckna bordsviner, om sådana namn traditionellt har använts.

5. Följande får endast användas vid beteckning och presentation av en annan dryck än vin eller druvmust om det inte föreligger någon risk för förväxling vad gäller en sådan drycks art, ursprung, exportland eller sammansättning:

- Namnet på ett specificerat område enligt definitionen i artikel 3 som, vad gäller kvalitetsviner fso producerade inom gemenskapen i dess sammansättning den 1 januari 1981, är medtaget på den lista som skall upprättas i enlighet med artikel 1 tredje stycket.
- Namnet på en vinstockssort enligt definitionen i artikel 4.
- En av de särskilda traditionella benämningar som anges i punkt 2.
- Förutsatt att benämningen används av en medlemsstat som beteckning på ett vin enligt de gemenskapsbestämmelser som antas i enlighet med artikel 72.1 i förordning (EEG) nr 822/87,
  - benämningen på en geografisk enhet som är mindre än det specificerade området, eller
  - ytterligare en traditionell benämning.

Det skall vara förbjudet att använda ett namn eller uttryck som avses i första stycket eller benämningen "Hock", "Claret", "Liebfrauenmilch" eller "Liebfraumilch", även om de används tillsammans med ett uttryck som t.ex. "sort", "typ", "liknande", "imitation" eller annat liknande uttryck, vid beskrivning och presentation av

- en vara som omfattas av nummer 22.07 i Gemensamma tulltaxan, om inte varan i fråga faktiskt härstammar från platsen i fråga,
- en vara som saluförs med tydliga anvisningar till konsumenten om hur man skall framställa en hemmagjord vinliknande dryck. Namnet på en vinstockssort får dock användas om varan i fråga faktiskt framställs av druvor av denna sort, förutsatt att namnet inte kan förväxlas med namnet på ett specificerat område eller en geografisk enhet som används som beteckning på ett kvalitetsvin fso.

6. I förbindelse med punkt 5 kan övergångsbestämmelser fastställas vad avser

- avsättning av produkter vars beskrivning och presentation inte uppfyller bestämmelserna i punkt 5,

- användning av lager av etiketter och annat etiketteringsmaterial tryckta före den 1 mars 1980.

7. Ett kvalitetsvin fso skall saluföras under det namn på det specificerade området som det har tilldelats av producentmedlemsstaten.

Vin som uppfyller bestämmelserna i denna förordning och tillämpningsföreskrifterna till den får inte saluföras utan beteckningen "kvalitetsvin fso" eller någon av de särskilda traditionella benämningar som avses i punkterna 1 och 2. Ett mousserande kvalitetsvin fso får dock inte saluföras utan beteckningen "mousserande kvalitetsvin fso" eller en motsvarande särskild traditionell benämning enligt punkt 3.

Beteckningen "kvalitetsvin fso" respektive "mousserande kvalitetsvin fso" samt namnet på det specificerade området i fråga skall anges på det följedokument som avses i artikel 71.1 i förordning (EEG) nr 822/87.

8. Nedklassning av ett kvalitetsvin fso kan ske i produktionsledet på de villkor som följer av nationella bestämmelser. Nedklassning får ske i avsättningsledet endast om egenskaperna hos kvalitetsvinet fso i fråga har försämrats eller förändrats till följd av en förändring som har uppmärksammats under mognadslagring, lagring eller transport.

9. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt föreskrifter om användningen av nedklassade kvalitetsviner fso samt villkoren för denna användning, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 16

1. Varje medlemsstat skall ansvara för kontroll och skydd av de kvalitetsviner fso som saluförs i enlighet med denna förordning.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 17

1. Mängden kvalitetsvin fso samt druvor, must och vin som lämpar sig för framställning av kvalitetsvin fso skall tas upp var för sig i de skörde- och lagerdeklarationer som föreskrivs i artikel 3.1, 3.2 och 3.3 i förordning (EEG) nr 822/87.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 18

Utöver de bestämmelser som fastställs i denna förordning kan producentmedlemsstater, samtidigt som de tar hänsyn till god sedvana, föreskriva ytterligare eller strängare kännetecken och villkor för produktion och distribution vad gäller de kvalitetsviner fso som produceras inom deras territorium.

De kan särskilt sätta upp gränsvärden för den högsta restsockerhalt som får förekomma i ett kvalitetsvin fso, särskilt vad gäller förhållandet mellan den verkliga alkoholhalten i volymprocent och restsockret.

Artikel 19

Medlemsstaterna och kommissionen skall förse varandra med de upplysningar som behövs för att genomföra denna förordning.

Närmare bestämmelser om meddelande och spridning av sådana upplysningar skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 20

1. Förordning (EEG) nr 338/79 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den förordning som upphävs enligt punkt 1 skall förstås som hänvisningar till den här förordningen.

Hänvisningar till artiklar i den upphävda förordningen skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga 2.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1987.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 mars 1987.

På rådets vägnar

L. TINDEMANS

Ordförande

BILAGA 1

Lista över faktorer som möjliggör en karakterisering av kvalitetsviner från specificerade områden och som kan användas vid undersökningar enligt artikel 13

A. *Organoleptisk undersökning:*

1. Färg
2. Klarhet och fällning
3. Lukt och smak

B. *Undersökning av vinets reaktion:*

4. Reaktion på luft
5. Reaktion på kyla

C. *Mikrobiologisk undersökning:*

6. Reaktion i inkubator
7. Vinets och fällningens utseende

D. *Fysisk och kemisk analys:*

8. Densitet
9. Alkoholhalt
10. Total torrsubstanshalt (fastställd genom densimetri)
11. Reducerande socker
12. Sackaros
13. Aska
14. Askans alkaliska egenskaper
15. Total syrahalt
16. Halt av flyktiga syror
17. Bunden syrahalt
18. pH
19. Fri svaveldioxid
20. Total svaveldioxid

E. *Kompletterande analys*

21. Koldioxid (pärlande och mousserande vin, övertryck i bar vid 20 °C).

BILAGA 2

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 338/79	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6.1	Artikel 6.1
Artikel 6.2 första stycket Artikel 6.2 andra stycket	Artikel 6.2 första stycket
Artikel 6.2 tredje stycket	Artikel 6.2 andra stycket
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12.1	Artikel 12.1
Artikel 12.2	Artikel 12.2
Artikel 12.5	Artikel 12.3
Artikel 12.8	Artikel 12.4
Artikel 14	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16.1	Artikel 15.1
Artikel 16.2	Artikel 15.2
Artikel 16.3	Artikel 15.3
Artikel 16.4	Artikel 15.4
Artikel 16.4a	Artikel 15.5
Artikel 16.4b	Artikel 15.6
Artikel 16.5	Artikel 15.7
Artikel 16.6	Artikel 15.8
Artikel 16.7	Artikel 15.9
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20	Artikel 19
Artikel 22	Artikel 20
Artikel 23	Artikel 21